

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LXX. Segobiensis Canonicatus, 26. Neuembris 1655. Ex quibus lis super titulo beneficij introducta dicatur. Quæ tamen necessariò præcedere debet ad hoc vt subrogationi locus sit. Notario ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

per Tambur. de iure Abbat. tom. 3. decis. 48. sub n. 8. *vers. non obstat*, & per cor. ubi ait esse concedendam remissionem Abbatiæ petenti super articulo ibi proposito exercendi iurisdictionem Diocesanam priuatiuè quoad Episcopum. Quia Domini animaduertebant dictam decisionem continere alterum articulum, nempe quod Ecclesia de Nugera, de qua agebatur, extiterat iam prius Cathedralis, in præfenti verò ex supradictis apparet dictum Monasterium S. Lamberti esse Diocesis Salisburgen. Ideo decisionem non posse applicari casui nostro. Quapropter cum dictum Monasterium S. Lamberti sit sub diocesi Salisburgen. ex prædictis non potest prætendi, aut probari, quod illud habeat peculiare territorium, & cum solus Papa valeat assignare territoria, & à diocesi separare, Hostien. in cap. cum contingat, n. 1. de for. compet. ubi DD. scribentes in dicto capitulo, Rot. d. decis. 324. n. 2. part. 1. rec.

21 Nec releuat quintus articulus in quo continetur quod dictus Abbas iurisdictione quasi Episcopalem exercuerit priuatiuè quoad dictum Archiepiscopum, quia non probatur, nec minus articulatur ipsum hoc fecisse, & succubuisse, Cald. conf. 13. de iure patron. Rot. decis. 30. num. 8. post Viuiam. de iure patron. Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 14. num. 38. & comprobauit Rot. in hac causa die 1. Julij 1643. super bono iure, ideo DD. steterunt indecisus pro denegatione remissionis, vtrique parte informante, &c.

R. P. D. DVNOZET
Segobricen. Canonicatus,

Veneris 26. Nouembris 1655.

Ad cap. 163. num. 5. vol. 2. & ad cap. 28.
num. 13. part. 1.

ARGVMENTVM.

EX quibus dicatur lis introducta super titulo beneficij, quæ tamen necessario procedere debet, ad hoc vt subrogationi locus sit. Notario asserenti citationem fuisse executioni demandatam, vtrum credatur sine testibus. Regula de annali quomodo obstat subrogationi. Lis calumniosa non est attendenda.

SVMMARIVM.

- 1 Subrogatio remanet sine effectus, si lis non præexistat super titulo beneficij.
- 2 Lis non dicitur introducta per solam commissionem, vel decretum de citando, non demandatum executioni.
- 3 Ampliatur vt procedat etiam si citandus haberet notitiam decreti, cum etiam requiratur reproductio citationis.
- 4 Qui impedit ne citetur, habetur pro citato.
- 5 Notarij attestatio non facit fidem.
- 6 Notarius non potest attestationem facere de iis quæ ante longum tempus facta sunt, & sic re non integra.
- 7 Lis quæ requiritur ad subrogationem debet esse introducta aduersus illum cuius ad cuius locum quis subrogari postulat.

- 8 Subrogationi obstat regula de annali.
- 9 Negligentia in exequendo literas citatorias in materia subrogationis inexcusabilis est.
- 10 Lis calumniosa non est attendenda.
- 11 Collatio Canonici præsumitur de iure similitate inter Episcopum & Capitulum.
- 12 Clausula, siue præmissio, siue alio quouis modo vacet, nihil operatur quando certus vacationis modus dispositus expressus est.

DECISIO LXX.

VAcante per obitum Hieronymi de la Torre in mense Septembris 1651. Canonicatu curato in Ecclesia Segobricen. Capitulum & Canonici tamquam præfensi patroni ad illum præfentarunt Martinum de Villorato, idem verò Canonicatus tamquam ad Sedem Apostolicam deuolutus impetratum fuit à Pompeio Briosco, qui successiue literis expeditis introduxit litem in Rota coram R. P. D. Peutingero, & vigore commissionis iuxta solitum, citationem cum inhibitione expeditiuit, quæ tamen partibus non probatur intimata: in hoc statu cessit dictus Martinus, & Capitulum iterum præfatauit Bonauenturam Exarnit, Pompeius verò expeditiuit gratiam subrogationis, quæ cum controtatur per Bonauenturam, hodie de ordine Eminenti Cardinalis Prodatarij, proposui dubium, an illa sit fragetur, & Rota negatiuè ex triplici fundamento respondit.

Primo siquidem, quia inter dictos Pompeium & quondam Martinum nulla probatur adfuisse litem per titulo dicti Canonicatus omnino necessaria ad obtinendam dictam subrogationem, gloss. in cap. in verbo finita versio. si autem petit ne lite pendente Innocent. in cap. cum M. Ferrarien. num. 9. de cons. Paris. de resignat. lib. 2. quest. 3. num. 5. Garc. de benef. part. 1. cap. 6. num. 76. Lotter. de re benefic. quest. 20. num. 114. ubi dicit litem esse basim fundamentum subrogationis, cum aliis pluribus in Illerdensi præceptoria 7. Februarij 1627. & in non. benefic. 28. Junij 1649. coram Me. & in præpositura 28. Februarij 1654. coram R. P. D. Celfo.

Nec prædictæ lites subsistentia deduci potest eo quod D. Pompeius post d. Canonicatus citationem litem etiam in Rota committi curare obtinuerit Decretum citationis, cum solita citatione, quia sola causa commissio vel citationis decretum, absque exequutione non inducit citationem. Vital. in Clemen. 2. vt lit. pendens. num. 24. & 25. de quest. & num. supra citatis. Achill. decis. 10. de reff. Cassador. decis. 2. num. 14. super regulis Castellæ. Pute. decis. 302. n. 1. lib. 3. Add. ad Buratt. decis. 10. litera A. Coccia. decis. 431. num. 7. in puncto de subrogandis. Mandos. super Regul. 29. quest. 11. & in Barbargen. Præpositura coram R. P. D. Celfo prærelata, & etiam citandus haberet scientiam citationis & commissionis, dummodo defuit exequutione Cardinal. in Clement. fin. num. 9. in fine, vt lit. pendente, Paris. conf. 81. num. 13. lib. 4. Rot. de quest. num. 15. & seqq. part. 1. diuersor. Imò quod citationis executionem sit necessaria illius reproductio, tradunt relati per Lotter. d. quest. 20. num. 114. & seqq. lib. 2. & firmavit Rot. coram Buratt. 289. num. 4. Add. ad eund. decis. 109. Litera A. coram S. M. Greg. XV. decis. 17. n. 2. & d. decis. 17. ter num. 2.

Non obstat quod dicatur executionem citationis fuisse impeditam per regium consilium.

instantiam dictorum Capituli & Villoradi, & propterea in illorum præiudicium habeatur pro exequuta *cap. quoniam frequenter*, §. porro, *in lite non contestata*, Rot. decif. 11. n. 1. *ad medium de dol. & contumac. in nouis*, Crescen. decif. 18. n. 2. *de re iudicata & in recent. decif. 324. n. 2. part. 3. & in Hispanen. coram Vbaldo post secund. volum. consil. Farinac. decif. 348. n. 3. & in terminis* recursus Seraphin. decif. 1094. n. 3. *& per totum.*

† Quia de huiusmodi impedimentis non datur nisi simplex attestatio Notarij, qui esto quod in illis partibus fungatur vice nuntij, & sic ei dari debeat, attamen hoc forsan procedere posset, quando de illis paulo post testatus fuisset re adhuc integra, in quibus terminis loquuntur allegatæ decisiones, in *Casaraugustana parochialis de Maella*, 24. Februar. 1644. coram R. P. D. Cerro & in *Leodien. Canonicatus* 10. Decemb. 1644. coram R. P. D. Verospio: † at secus est in casu præfenti in quo dicta attestatio emanauit post 22. menses tam à die obitus Villoradi, quam præfens præstationis impedimentorum, & post nouem menses à die obtentæ subrogationis gratiosæ, prætextu præexistentiæ litis, & sic post longum temporis interuallum, & re non amplius integra, Alexand. cons. 241. sub numero 6. *versic. quinto & si notarius lib. 6. & in terminis relationis* dixit Rot. coram Buratto decif. 270. numero 3. & in *Bononien. manutent.* 19. Iunij 1647. §. primo circa finem, coram R. P. D. Bichio, ubi hoc ampliatur, quando attestatio (provt ista) caret testibus.

7 Nec vis fieri potest in citatione exequuta 15. Septembris 1653. ad instantiam Pompeij contra Galcerandum Perez tanquam intrusum in Canonicatu controuerso per obitum Villoradi, & contra Capitulum, quia cum dictæ citationes fuerint exequutæ postquam Villoradus die 8. Septembris obierat, non efficiunt quod lis dicatur introducta cum ipso Villorado, ad cuius ius petitur subrogatio, ex allegatis per Addent. *ad Regul. 29. Cancellariæ editam à Gregorio XV. in verbo colligant. & in alijs supra relatis.*

8 Secundo verò quia prædictæ subrogationis concessioni obstat regula de annali, quæ in recentioribus regulis Cancellariæ est in ordine 35. his verbis, *Nec ad illam obinendam suffragetur prouiso Apostolica antecedens obtenta de tempore, quo alius idem Beneficium pacifice possederat per annum, nisi infra sex menses impetrans ipsum possessorem ad iudicium euocari fecerit.* Quapropter cum iustificetur Villoradum Canonicatum controuersum pacifice per annum possedisse, nec probetur dictum Pompeium illum infra sex menses ad iudicium euocari fecisse, vtique ex clara dispositione dictæ regulæ impetratio dicti canonicatus ac subsequuta subrogatio, nullius firmitatis remanserunt ex defectu litis. Gomel. *ad dictam Regul. de Annali quest. 80. Garf. de benefic. part. 6. capite 2. numero 213. Lotter. de re benefic. quest. 52. numero 69. lib. 2. S. M. Gregor. XV. decif. 532. in principio*, & fuit dictum in *Mediolan. beneficij* 14. Maij 1655. coram R. P. D. Celso. † Eoque magis in præfenti, ex quo Pompeij notabilis negligentia in expediendis literis citatorijs est inexcusabilis cum illas non nisi post quinque menses & quindecim dies à die impetrati beneficij expedire curauerit, quas propterea exequi & reproducere potuisset infra sexdecim dies restantes pro complendis dictis sex mensibus in dicta regula assignatis, redditur inuerisimile stante distantia Regni Valentia ab Vrbe.

9 Tertiò denique, quia dicta lis à Pompeio vt

prætenditur mota est euidentissimè calumniosa, cum prouisus fuerit tanquam de deuoluto ob non præsentationem patronorum in tempore, & tamen constat quod patroni præsentarunt infra mensem, unde resultat clara prouisionis obreptio, Penia decif. 643. numero 17. & 18. & in recent. decif. 569. n. 32. part. 5. tom. 2. & in his proprijs terminis respondit Rota in *Melenitana beneficij* 25. Iunij 1649. coram R. P. D. Bichio, §. minus obstat, *versic. qua verò.*

Nec momenti est quod prætendatur dictum Canonicatum esse liberæ collationis, quia præterquam quod Canonicatum collatio in Cathedralibus præsumitur simultanea Episcopi, & Capituli, Glor. in capite cum *Ecclesia Viterana in verbo per Capitulum ad medium versic. dico quod de iure communi de officio Ordinarij*, Seraphin. decif. 980. numero 2. S. M. Gregor. XV. decif. 95. numero 1. cum Pompeius illum impetrauerit, tanquam deuolutum ob non præsentationem patronorum, in tempore vtique gratia sustineri non potest nisi ex capite vacationis narrate, quam proinde probare tenetur, vt in puncto dicit Rota in *Treueren. Archidiaconatus* 13. Iunij 1644. coram R. P. D. meo Cerro §. minus, & in *Regien. benef.* 29. Ianuarij 1654. coram R. P. D. Beuilaqua, ubi in terminis narratæ deuolutionis iuxta Concil. Lateranen. vt in casu nostro, dicitur probandam esse deuolutionem per gradus, hoc est à patronis ad Episcopum, ab Episcopo ad Archiepiscopum, & ab isto ad Papam, † non obstante clausula in fine posita, ibi: *sive præmisso, sine alio quouis modo vacet*, quia illa non operatur, quando modus vacationis dispositiue expressus est omnino falsus, tunc enim ne proprius dolus impetranti opituletur, tota gratia corrumpitur. Casar de Grass. decif. 14. num. 8. *de præbend. post Cassador. decif. 5. eod. tit. quæ decif. sub num. 3. loquitur in puncto prouisionis & firmat prius conclusiue*, quod dicta clausula suffragetur, illam tamen limitando quando adest aliqua clausula, quæ ad deuolutionem se restringat, provt quando deuolutio datur in literis dispositiue, ea adducta ratione quia cum limitata sit prouisio, non comprehendit alium modum vacationis, sic etiam tradunt relati per Lotter. *de re benefic. lib. 3. quest. 8. n. 63. 66. & seqq. Barbof. claus. 172. n. 13.*

Alia quæ deducebantur per informantes pro Pompeio non fuerunt habita in consideratione, quia non faciunt ad præsentem disputationem quæ restringitur an gratia subrogationis gratiosæ Pompeio suffragetur, quam non suffragari ex supradictis rationibus fuit resolutum, vtraque parte informante.

R. P. D. PRIOLO

Segobricen. Canonicatus,

Mercurij 22. Martij 1646.

Ad cap. 87. & 59. part. 1.

ARGVMENTVM.

Quomodo probentur narrata in literis ad effectum vt illæ possint mandari executioni, & nominatim quomodo probari possit